terribilia contra illũ facturũ niſi ſue iuſſioni
pareret. Andreas audaciter rñdit. Quicq̃d
tibi videt̃ in ſupplicijs maius excogita. Tan
to enim ero regi meo acceptior q̃nto fuero p
noīe ei⁹ in tormẽtis cõſtantior. ¶ Scd̃o cõ-
ſiderandus eſt de martyrio andree modus.
Nãq; egeas iuſſit illũ a vigintivno hoĩbus
cedi et ceſum manib⁹ et pedibus cruci alliga
ri vt ſic longiorẽ reciperet cruciatũ. Cũq; du-
ceret̃ ad crucẽ fact⁹ eſt cõcurſus pp̃loꝝ dicen
tiũ. Innocẽs ſanguis ei⁹ ſine cauſa damnat̃
quos tñ rogauit apl̃s ne ſuũ martyriũ impe
diret. Uidẽs aũt andreas a longe crucẽ ſalu
tauit eã dicẽs. Salue crux p̃cioſa q̃ decorẽ et
pulcritudinẽ de membris dñi mei ſuſcepiſti:
diu deſiderata: ſollicite amata: ſine intermiſ-
ſione q̃ſita. Securus et gaudẽs ad te venio
ita et tu exultans ſuſcipias me diſcipulũ ei⁹
q̃ pependit in te: q: amator tuus ſp̄ fui ⁊ deſi
deraui amplecti te. Accipe me ab hoĩb⁹ ⁊ red
de me magiſtro meo: vt per te me recipiat q̃ p
te me redemit. Et hec ac ſĩlia dicẽs exuit ſe et
veſtimẽta carnificib⁹ tradidit. Sicq; eum in
cruce vt iuſſum fuerat ſuſpenderũt. In q̃ bi
duo viuẽs. xx. milib⁹ hoĩm aſtantiũ p̃dicauit
¶ Tercio cõſideranda ẽ de martyrio andree
gloria. Minante quidẽ turba Egee mortẽ ⁊
dicẽte. virũ ſanctũ manſuetũ ⁊ piũ nõ debe-
re iſta pati venit vt ipm̃ deponeret. Quẽ vi-
dens andreas dixit. Quid ad nos tu veniſti
egea. Si p̄ pnĩa ipam cõſequeris. Si autẽ
vt me deponas ſcias q̄ ego viu⁹ de cruce nõ
deſcendã: iã enĩ video regem meũ q̃ me expe
ctat. Et cũ vellẽt eũ ſoluere nullo mõ potue-
rũt ad eũ ptingere. Uidẽs aũt andreas q̄ vel
lent eum de cruce deponere orauit vt ſcribit
Aug⁹. in li. de pnĩa. et dixit. Ne pmittas me
dñe deſcẽdere viuũ de cruce: ſed tp̄s eſt vt cõ
mendes terre corpus meũ et reſurrecturũ ſer
uet et reddat ⁊ ipm̃ q̃q; meritũ ſui laboris re
cipiat. Terre illud cõmendo vt me amplius
vigilare nõ oporteat ⁊ libere ad te fontẽ in-
deficiẽtis gaudij tendere anxiantẽ iã nõ re-
trahat: hec et ſĩlia eo loquẽte: ſplẽdor nimius
de celo veniens dimidia hora eũ circũdedit:
ita vt nullus eũ videre poſſet. Et abſcedente
lumine ſpiritũ cũ lumĩe ſimul tradidit. Ma
ximilla p̄o tulit corp⁹ eius ⁊ optimo loco cũ
aromatib⁹ ſepeliuit. Egeas aũt añq; domũ
rediſſet arrept⁹ a demone ĩ via corã oĩb⁹ expi
rauit. Felix igit̃ ⁊ glorioſiſſim⁹ fuit illi⁹ mar
tyrij finis: dũ andreas p illud meruit ſecreta
ſcandere celi: vbi cũ xp̄o fruitur eterna pace
in ſecula ſeculorũ. Amen.

¶ Sermo trigeſimuſquintus de amore dul
ciſſimo dñi noſtri ieſu xp̄i quẽ habuit ad io-
hannem euangeliſtam.

Dilectus meuſ mi

hi et ego illi. Iohãnis euangeliſte
verba ſunt iſta originaliter Canti
coꝝ. ij. ca. Immẽſa beatiſſimi euãgeliſte io-
hannis p̄conia oẽm ſupant dicẽdi facultatẽ
Quiſnã tã eloquẽs reperit̃ tã ornat⁹ ĩ expli-
cando: tãq; potẽs in pſuadẽdo vt ei⁹ innume
ras: vt ſic dicã: laudes effari queat? Tñ et ſi
nõ q̃ntũ ſibi debet̃ q̃ntũ nos poſſumus illius
p̄rogatiuas tenemur extollere dignas. Co-
lendus quippe eſt ab oĩbus et ſingulari deuo
tione honorand⁹ cui dei fili⁹ tã precipuã di
lectionẽ exhibuit quẽ ita chariſſimũ habuit
cui deniq; tanta cõtulit bñficia. Ut aũt ha-
beat mens nr̃a lumẽ intelligẽtie q̃ iohannis
ſublimitatẽ pcipiat de ipo in hoc ſermone di
cemus: quẽ ⁊ merito fundabim⁹ in amore il
lo dulciſſimo q̃ eũ xp̄s p̄ ceteris apl̃is voluit
exornare: de quo ipe verba in themate poſi-
ta dicit. Dilectus me⁹ mihi ⁊ ego illi. In qui
bus verbis tria myſteria de illo amore pponi
mus cõtemplanda.
¶ Primũ dr̃ ſuperationis.
¶ Secundũ oſtenſionis.
¶ Terciũ cõcluſionis.
¶ Qr xp̄s dilexit iohannẽ amore p̄cipuo et
ſm̄ q̄ hõ et ſm̄ q̄ de⁹ ⁊ de differentia amoris
ei⁹ et petri: et q̃ rõnabiliter xp̄s eũ ita dilexit.
¶ Capitulũ. i.

Primũ myſteriũ ꝯtemplandũ de amore
quo xp̄s iohannẽ dilexit dr̃ ſupationis
Supauit nãq; amor ille amorẽ alioꝝ diſci-
puloꝝ. Un̄ Io. xiij. ca. ſcribit̃. Erat recum-
bens vnus ex diſcipulis ei⁹ in ſinu ieſu quẽ
diligebat ieſus. Et. xix. c. Cũ vidiſſ; ieſus ma
trẽ et diſcipulũ ſtantẽ quẽ diligebat. Et. xx.
ca. Una ſabbati maria magdalene venit ma
ne cũ adhuc tenebre eſſent ad monumentũ ⁊
vidit lapidẽ ſublatũ a monumẽto. Cucurrit
ergo ⁊ venit ad ſimonẽ petrũ et ad aliũ diſci-
pulũ quẽ amabat ieſus. Et. xxi. c. Cõuerſus
petr⁹ vidit illũ diſcipulũ quẽ diligebat ieſus
ſequentẽ. Eccleſia p̄o cãtat illud Bede. Hic
eſt iohãnes q̃ priuilegio amoris p̄cipui cete-
ris altius a dño meruit honorari. S; vt p̄te
iſtã clarius expediamus tria dubia pponim⁹
diſputanda.
Primũ vtrũ xp̄s dilexit iohannẽ ſm̄ q̄ de⁹.
¶ Scd̃m vtꝝ xp̄s pl⁹ dilexit iohannẽ q̃ petrũ
Terciũ vtrũ xp̄s debuit ita intenſe iohannẽ
diligere.

Ad primū dubiū poſſet quis arguēdo reſpondere: ꝙ xp̄s nō dilexit iohannē ſm ꝙ deus ſ; tm̄ ſm ꝙ hō: ꝓbat̄. q: cū amor ſit paſſio et nulla paſſio cadit in deo: ideo deꝰ nihil amare pt. Sed cōtra eſt auctoritas ſcripture q̄ deum diligere amareq; in pleriſq; locis teſtatur. Vn̄ Dauid in pſ. clxvi. ait. Dn̄s diligit iuſtos. Et ſapiens ꝓuer. iij. ca. Quē enī diligit deus corripit. Et ſapie. xi. ca. Diligiſ oīa que ſunt. Et Eccī. xlv. ca. Dilectus deo et hoībus moiſes. Et Malach. i. ca. Dilexi vos dicit dn̄s. et paulus. ij. ad Corinth. ix. ca. Hilarē enī datorē diligit deus. et Johannes ꝓma ſua canonica ca. iiij. Sicut deꝰ dilexit nos et nos debemus inuicē diligere. et ſaluator noſter Jo. iij. ca. Deus dilexit mundum. et. xiiij. ca. Qui diligit me diliget̄ a prē meo. eodē ca. Si q̄s diligit me ſermonē meum ſeruabit ⁊ pater meꝰ diliget eū. et. xvi. ca. Jpe enī pr̄ amat vos. Ergo vt q̄d ſentiendū eſt de amore dei ad creaturaſ inueſtigare poſſumus. Notande ſunt in hac ꝑte tres theologoꝝ ꝓpoſitiones. Prima ſm Bonauē. di. xxxij. tercij. et Tho. i. ꝑte. q. xx. ꝙ neceſſe ē ponere amorē in deo: q: in quocūq; eſt volūtas vel appetitꝰ oportet eſſe amorē: ille tm̄ amor ī deo nō eſt paſſio. Nā amor et gaudiū et delectatio ſm ꝙ ſignificāt actus appetitꝰ ſenſitiui comitat̄ aliq̄ trāſmutatio corporis et marie circa cor qđ eſt primū principiū motꝰ in aīali. Scđm vero ꝙ p̄dicta ſignificāt actū appetitus intellectiui nō ſunt paſſiones. Et ſic ponunt̄ in deo ſm effectū: nō ſm paſſionis defectū. Odit enī cōicando iuſte penā ei quem odit abſq; ſui tranſmutatōe: diligit creaturā illi ſua bn̄ficia plus minuſue tribuēdo: idem ſꝑ eodē mō ſe habens. Vn̄ phs. vij. ethicoꝝ dicit. Deus vna et ſimplici oꝑatione gaudet et eadē rōne ſine paſſione amat. Sciendum adhuc ꝙ in paſſionibꝫ ſenſitiui appetitus eſt cōſiderare aliq̄d qđ eſt materiale. ſ. corporalē tranſmutationē: et aliq̄d qđ eſt formale: id. ſ. qđ eſt ex ꝑte appetitus: ſicut in ira. vt đr in. i. de aīa. Materiale eſt accēſio ſanguinis circa cor: vel circa aliq̄d hmōi. Formale vero appetitus vindicte. Sed rurſus ex ꝑte eiꝰ qđ formale eſt in quibuſdā paſſionibꝫ deſignat̄ aliqua imꝑfectio: ſicut in deſiderio qđ eſt boni nō habiti: et in ira q̄ triſticiā ꝓſuppōnit. Quedam vero nullā imperfectionē deſignāt vt amor ⁊ gaudiū. Cū ḡ nihil hoꝝ deo cōueniat ſm id qđ ē materiale in eis illa q̄ imꝑfectōꝫ importāt etiā formaliter deo ꝯuenire nō pn̄t niſi metaphorice ꝑ ſimilitudinē effectꝰ. Que aūt formaliter imꝑfectionē nō importāt de

deo ꝓprie dicunt̄ vt amor et gaudiū ſine paſſione tm̄ vt eſt p̄dictū. ¶ Scđa veritas ꝙ deꝰ oīa q̄ ſunt amat. Nā vt inq̄t tho. vbi. ſ. Oia exiſtentia inq̄ꝫtū ſunt: bona ſunt. Jpm enim eſſe cuiuſlibet rei quoddā bonū eſt: et ſilr̄ q̄libet ꝑfectio ipſius: cū ḡ volūtas dei cā ſit oīm rerū: oportet ꝙ intm̄ aliq̄d habeat eē aut q̄dcūq; bonū inq̄ꝫtū eſt volitū a deo. Cuilibet ḡ exiſtenti deꝰ vult aliqđ bonū. vn̄ cū amare nil aliud ſit q̄ꝫ velle bonū alicui: manifeſtū eſt ꝙ deus oīa q̄ ſunt amat: nō tm̄ eodē mō ſicut nos q: enī volūtas nr̄a nō eſt cā bonitatis rei ſed ab ea mouet̄ ſicut ab obiecto. Amor nr̄ quo bonū alicui volumꝰ nō eſt cā bonitatis ipiꝰ ſed ecōuerſo bonitas eiꝰ vel vera vel extimata ꝓuocat amorē q̄ ei velimꝰ ⁊ bonū ꝯſeruari qđ hꝫ et addi qđ nō hꝫ et ad hoc operemur. Sed amor dei ē ꝓfundens et cauſans bonitatē in rebꝫ. Ex his apparet ꝙ deꝰ etiā peccatores amet. Nā nihil ꝓhibet vnū et idē ſm aliq̄d amari ⁊ ſm aliud odio haberi: deꝰ peccatores inq̄ꝫtū ſunt nature quedā amat. Sic enī ⁊ ſunt et ab ipo ſunt: inq̄ꝫtū vero pctōres nō ſunt: ſ; ab eſſe deficiūt. et hoc in eis a deo nō eſt vn̄ ſm hoc ab ipo odio habent̄. Orit̄ tm̄ difficultas an deꝰ diligat creaturas irrōnales qm̄ cū duplex ſit amor ꝯcupiſcētie. ſ. ⁊ amicitie: illas amore ꝯcupiſcentie nō diligit: q: nulliꝰ extra ſe eget: nec amore amicitie: q: nō pt ad res irrōales haberi. vt ptꝫ. viij. ethico. ergo nullo mō illas amat. Ad h̄ dicit ſanctus tho. ꝙ deus ꝓprie loquēdo nō amat creaturas irrōnales amicitie: q: amicitia nō pōt haberi niſi ad rōnales creaturas in quibus cōtingit eſſe reamatiōnē ⁊ cōmunicatōꝫ ī operibus vite q̄bus cōtingit bn̄ euenire vel male ſm fortunā vel felicitatē: ſicut et ad eas ꝓprie beniuolētia eſt. Creature autē irrōnales nō pn̄t ꝑtingere ad amandū deū: nec ad cōicationē intellectualis et beate vite qua deus viuit. Sed diligit illas amore ꝯcupiſcentie inq̄ꝫtum ordinat eas ad rōnales creaturas ⁊ etiā ad ſeipm nō quaſi eis indigeat ſed ꝓpter ſuā bonitatē et noſtrā vtilitatē: cōcupiſcimꝰ enī aliquid et nobis et aliјs. ¶ Tercia veritas ꝙ deus nō oīa equaliter diligit. Nam vt inquit Augꝰ. ſuper Johannē. Omnia diligit deꝰ que fecit et inter ea magis diligit creaturas rōnales et de illis amplius q̄ ſunt mēbra vnigeniti ſui: et multo magis ipm vnigenitum ſuū. Notandū tm̄ ꝙ cum amare ſit velle bonū alicui: duplici rōne poteſt aliq̄d maius vel minus amari. Vno mō ex parte ipiꝰ actus voluntatis qui eſt magis vel minꝰ intenſus. Et ſic deus nō magis quedā q̄ꝫ alia

amat: quia oīa amat vno et ſimplici actu voluntatis et eodē mō ſe habēte. Alio mō ex pte ipſius boni qđ quis vult amato. Et ſic dicimur aliquē alio plus amare: qꝛ volumus maius bonū ꝙ̄ alius nō magis intenſa voluntate Et hoc mō neceſſe eſt dicere ꝙ deꝰ quedā alijs magis amat. Cū eni amor dei ſit cā bonitatis rerū nō eſſꝫ aliqđ aliud meliꝰ ſi deus nō vellet vni maius bonū ꝙ̄ alteri. Sed nō nulli ꝓpter ea q̄ dicta ſunt arguūt ꝙ deus nō debet velle bonū magis vni ꝙ̄ alteri. Nā vt ſcribit ad Ro. ij. ca. Nō eſt acceptio ꝑſonarū apud deuꝫ. qđ verbū ponit. xxxij. q. iiij. c. ſic Et de cōſe. di. iiij. c. nec quenꝙ̄. Et de ꝓben. c. venerabilis. Et de iudi. c. nouit. Ad qđ rn̄det Alex. de ales in. ij. volumine ſumme. ꝙ ꝑſonarū acceptio cadere nō pt in liberali gratuita et voluntaria diſtributōe quorumcūꝗ bonoꝝ ſed tm̄ in debita et neceſſaria diſpenſatione. Si eni ꝗs ex ꝓpria liberalitate largiri vellet aliquā pecunie ꝙ̄titatē nō pt ꝑſonarū acceptor cenſeri: qꝛ potius vni ꝙ̄ alteri dederit: cum neꝗ in eo q̄ recepit neꝗ in eo qui nō recepit meritū aut ꝓceſſerit aut exiſtat vt ſibi ꝑfata pecunia donet. Sic et deus bonitate ſua diuerſa atꝗ diſparia creaturis cōtulit dona: ſine ꝑſonarū acceptōe. Quare aūt excellentius cōdiderit angelos ꝙ̄ hoīes: hoīes ꝙ̄ bruta: leones ꝙ̄ formicas: aq̄las ꝙ̄ paſſeres et ſil'ia. nō intereſt nr̄a diiudicare: ſꝫ potius multimodā ſapientiā illiꝰ extollere: bonitatēꝗ affluentiſſimā ꝯmendare. ¶ Scđm dubiū fuit vtrū xp̄s magis dilexit iohannē ꝙ̄ petrū. Et ꝙ ſic: patꝫ ex ꝓdictis. Tn̄ poſſet ꝗs obijcere ꝙ deꝰ illos magis diligit q ipm magis diligunt: ſed petrus magis diligebat xp̄m ꝙ̄ iohānes. vn̄ Jo. xxi. ca. dixit ieſus petro. Simon iohannis diligis me plus his. Qđ nō ſic q̄reret dn̄s niſi ſciret ꝙ petrꝰ plus ceteris ipm amaret: vt dicit gloſa. ergo videtur ꝙ xp̄s magis debuit petrū diligere ꝙ̄ iohannē. Ad hoc rn̄det Bonauen. diſt. xxxij. tercij libri. ꝙ hic eſt triplex modus dicendi quorū vnus facit ad explicationē alteriꝰ. Primus eſt ſm Auguſti. ſup Johannē. viij. ait. ꝙ eſt dilectio in ſigno exteriori et ī effectu interiori. Si loquamur de dilectōne in ſigno exteriori magis diligebat xp̄us iohannē qꝛ maiorē ei familiaritatē exhibebat. Si vero loquamur de dilectōe ꝙ̄tū ad interiorē effectum q̄ eſt effectꝰ gr̄e: ſic magis diligebat petrum: qꝛ maius munus gr̄e illi dederat. Et ſi tu obijcias. ꝙ deus illi debebat maiora ſigna dilectōnis oſtēdere quē magis diligebat ſm veritatē. Rn̄det Augꝰ. ꝙ per iohannē et

petrū ſignificat duplex vita. ꝑ petrū actiua q̄ tranſit per iohannē cōtemplatiua q̄ manet. Vn̄ petro dictū eſt. Sequere me. de iohāne vero đꝛ. Sic eū volo manere. Et qm̄ actiua laborioſior et fructuoſior. Cōtemplatiua vero purior et iocundior ad ſignificandā differentiam huius duplicis vite familiarius ſe exhibebat dn̄s iohāni ꝙ̄ petro. In cuius rei ſignū cōmiſit ei matrē cuſtodiendā: petro vero paſtoralē curā. Et ex hoc dicit Augꝰ ꝙ petrus erat melior: ſꝫ iohānes felicior. Aliꝰ eſt modus dicēdi ſm Bernardū. ꝙ petrꝰ dilexit feruentiꝰ et diligebat fortius. Johannes vero diligebat dulcius ⁊ diligebat familiarius. Tercius vero modus diligēdi eſt. ꝙ petrus magis diligebat deū in ꝓximis. Johānes magis in ſe. Vn̄ petrus accepit curā regiminis: iohānes gratiā ꝯtemplatōis Ideo petrꝰ efficaciorē habuit gr̄am ad laborē actionis: iohannes efficaciorē ad gratiā cōtemplationis. ¶ Terciū dubiū fuit vtrū xp̄s debuit ita intenſe diligere iohannē. Ad qđ rn̄demus ꝙ tria cōcurrerūt in iohāne q̄ illū adeo amabilē xp̄o fecerunt.

¶ Primum fuit etas.

¶ Secundū virginitas.

¶ Terciū amabilitas.

¶ Primū qđ fuit in iohanne quo xp̄s illū dilexit amore ꝓcipuo fuit etas. Secutꝰ eni fuit ſaluatorē oīm in etate tenera. Nā licꝫ Hiero. dicat ad paulā de dormitione Bleſille. Nūꝙ̄ eſt ſera ꝯuerſio. Et Seneca in tragedijs. nunꝙ̄ ſera ē ad bonos mores via. Tn̄ res eſt ad modū gratiſſima deo hoīꝗ ſatis vtilima ab ineunte et adoleſcēti etate bn̄ beateꝗ viuere. Ideo Trenoꝝ. i. ca. Jeremias ait. Bonū eſt viro cū portauerit iuguꝫ ab adoleſcentia ſua. Sicut iohānes dū eſſet adoleſcēs vocatus a xp̄o cū iacobo ſuo fratre reliquit oīa et illū ꝓtinus fuit ſecutus. Sciendū tn̄ in hac pte ꝙ duplex fuit vocatio iohannis ſm Nico. de lira in ꝓlogo ī iohannē. Primo qn̄ vocatus fuit ad xp̄i noticiā aliqualē. Scripſit nā ipe. i. c. Erat aūt andreas frater ſimonis petri vnus ex duobꝫ qui audierāt a iohanne et ſecuti fuerunt eum. ſ. xp̄m. Nomē itaꝗ alterius diſcipuli tacuit: qꝛ mos eſt ſcribentiū tacere ꝓprias laudes: et de ſe ſicꝫ de alio loqui qđ iohannes vt pꝫ in pleriſꝗ locis diſcipulum ſe tm̄ noīando obſeruauit: ita et hic nomen ſuū nō expreſſit: tn̄ ꝓbabiliter credit ꝙ ipemet fuerit cum andrea: qꝛ circumſtātias loci et temporis deſcribit qm̄ oīa p̄ñtialiter vidit. Secūda vocatio fuit ad xp̄i familiaritatem. de qua ſic ſcribit Hiero. in prologo in

Johannē. Hic eſt iohānes euāgeliſtā vnus
ex duodecim diſcipulis dei qui virgo elect⁹
eſt adeo: quē de nuptijs volentē nubere vo=
cauit dñs. Nuptie iſte fuerūt ſm cōmunem
opinionē vt refert Nico. de lira. ille de qbus
fit mentio Jo. ij. ca. q̄ facte ſunt in chana ga
lilee: qḋ pbabile eſt. tū q2 nō legit xp̄m alijs
nuptijs interfuiſſe. tū q2 mater Jeſu erat ibi
tanq̄ȝ in nuptijs nepotis ſui. Tercia vocatio
fuit ad apoſtolatū: qñ vt dr̄ Matthei. iiij. ca.
Relictis rhetib9 et pr̄e poſt xp̄m cum fr̄e ſuo
iacobo abijt. ¶ Scḋm q̄ fuit in iohāne q̄re
et xp̄s illū ſingulariter dilexit fuit eius virgi
nitas: hāc quippe xp̄us ſumme colit et amat
maxime pp̄ter tria.

¶ Primo pp̄ter ſimilitudinē.
¶ Scḋo pp̄ter magnitudinē.
¶ Tercio pp̄ter pulcritudinē.

Primo diligit xp̄s virginitatē pp̄ter ſimili=
tudine. Eſt q̄ppe ſimilitudo amicitie cauſati
ua. Ideo oē aīal diligit ſiſe ſibi. Virginitas ve
ro ſingulariter effulſit in xp̄o ⁊ in matre eius
virgine bñdicta: q̄re et virgines amat. Pro=
pter qḋ Hiero. ad filiā maurītij de cōmen=
datōne virginitatis ita ſcribit. Ut virgini=
tatis meritū pateat et q̄ȝ digna ſit deo manife
ſtius poſſit intelligi illud recogitet q̄ dñs et
ſaluator noſter cū pp̄ter humani generis ſa=
lutē hoiem dignaret accipe: nō aliū q̄ȝ virgi
nalē elegit vterū: virginē habuit matrē: vir=
go manſurus in ſe viris: et in matre feminis
virginitatis pbuit exemplū. hec ille. Scḋo
diligit de⁹ virginitatē pp̄ter magnitudinē.
Eſt q̄ppe virginitas ipa opus magnū et ar=
duū: ideo virgines amorē oſtendūt ad xp̄m
ardentiſſimū: dū rem tā grandē p ipo aggre=
diunt. Ideo Hiero. ad ſacras virgines de
cōtinentia virginali ait. Grande eſt ⁊ immor
tale et pene vltra naturā corporeā ſupare lu=
xuriā et cōcupiſcentie flammā adoleſcētie fa
cibus eſtuantē: animi virtute reſtringere: vi=
uereq̄ȝ cōtra humani generis legē. deſpicere
cōiugij ſolatia: dulcedinē cōtennere liberoꝝ:
et quecūq̄ȝ pñtis vite cōmoda ſunt p nihilo
ſpe future beatitudinis cōputare. hec Hie=
ro. Tercio diligit xp̄s virginitatē pp̄ter pul
critudinē. Ipa nāq̄ȝ pulcrā et decorem facit
aīam. Ob qḋ eccleſia cantat. O q̄ȝ pulcra eſt
caſta generatio cū claritate. ¶ Terciū quod
fuit in btō iohāne cā vt diligeret a xp̄o ama=
bilitas nuncupat. Amauit ipe xp̄m pluſq̄ȝ
oīa tpalia bona: pluſq̄ȝ patrē: immo plus q̄ȝ
ſeipm qḋ oſtendit qñ cūctis dimiſſis ipm ſo
lum hr̄e voluit patrē dñm ⁊ magiſtrū. Inq̄t
nāq̄ȝ Seneca ad lucillū. Si vis amari: ama

et Marcialis ~~coquo~~. Miraris q̄ null⁹ amet
te Ceciliane: ideo. q2 amas nullū: dilige cha=
rus eris. decipiūt pfecto hi q̄ a xp̄i amore
ſunt penit⁹ alieni: et p̄ſumūt aſpirare ad illā
felicitatē: que non niſi diligentib9 ipm eſt re=
promiſſa.

¶ Qualiter xp̄s oñdit amorē ſuū iohāni cō=
uerſando ſecū familiariter atq̄ȝ exaltando il=
lum et cōmendādo ſibi virginē matrē.

¶ Capitulū. ij.

Secundū myſteriū cōtēplandū de amo=
re q̄ xp̄s iohannē dilexit dr̄ oſtenſionis
In multis nāq̄ȝ oſtēdit xp̄s ſe iohannē dili=
gere: et pcipue in tribus.

¶ Primo in cōuerſatione.
¶ Secundo in exaltatione.
¶ Tercio in recōmendatione.

¶ Primo oſtēdit xp̄s iohannē ſe diligere in
cōuerſatōe familiari atq̄ȝ benigna. Ipm nāq̄ȝ
habere voluit cū petro et iacobo in reſuſcita
tione puelle. vt ſcribit Marci. v. ca. Ipm cū
p̄fatis duxit ad montē thabor: vbi transfigu
ratus eſt. vt p3 matth. xvij. Ipm etiā ac pe=
trū et iacobū hr̄e voluit in ſua ſocietate dum
ad orandū imminēte paſſione pceſſit: vt dicit
Matthei. xxvi. ca. Ipm deniq̄ȝ in cena pmi
ſit recumbere ſupra pectus ſuū ſacratiſſimū.
vt aſſerit euāgelij ſui ca. xiij. ¶ Scḋo oſten=
dit xp̄s iohannē ſe diligere i exaltatōe. Can=
tat nāq̄ȝ eccleſia de ipo in ep̄la pñtis ſolenni=
tatis illud qḋ ſcribit Eccl. xv. ca. Exaltauit
illū apud primos ſuos. Nā vt ait paul⁹ ad
Ephes. iiij. c. Xp̄s dedit quoſdā quidē apo=
ſtolos: quoſdā aūt pphetas: alios vero euan
geliſtas: alios autē paſtores et doctores ad
cōſummationē ſanctoꝝ in opus miniſterij:
in edificationē corporis xp̄i. Sed iohānes
fuit apl̄s cū apl̄is vnus ex duodecim. ſicut
notat matth. x. ca. Fuit virgo cū virginibus
vt predictū eſt. Fuit ppheta cū pphetis. Uñ
Hiero. contra Jouinianū li. i. ait. Uidit in
pathmos inſula in qua fuerat a Domitiano
principe ob dñi teſtimoniū relegatus: apo=
calipſim infinita futuroꝝ myſteria cōtinen=
tem. Apocalipſis idē eſt q̄ reuelatio q2 ibi p
phetico lumine ſcripſit ea que futura erant:
put ſibi fuerunt diuinitus reuelata. De hoc
pp̄terea Apocalipſ. i. ca. ipe inquit. Beatus
qui legit et qui audit verba pphetie huius et
ſeruat ea q̄ in ea ſcripta ſunt. De hoc Hiero.
in ploglo in Apocalipſim ait. Cū pp̄ter ver
bum dei et teſtimoniū ieſu xp̄i iohānes exi=
lio in pathmos inſulā portaret: illic ab eodē
apocalipſis oſtenſa deſcribitur. vt ſicut in
principio canonis. i. li. geneſeos incorrupā

bile eſt principiū prenotatū: ita etiā incorru-
ptibilis finis p virginē in apocalipſi redde-
retur dicēs. Ego ſum alpha et o: initiū et fi-
nis. Et in ep̄la ad paulinū Hiero. ita ſcribit
Apocalipſis iohānis tot habet ſacramenta
quot verba: parum dixi et p merito volumi
nis laus oīs inferior ē. In ſingulis enī ver-
bis multiplices latēt intelligētie. Fuit iohā-
nes cū doctoribꝫ doctor: p̄dicando ⁊ ſcriben
do ep̄las canonicaſ. Et vocanť canonice ſcḋm
Beltrandū. i. vniuerſales: qꝛ vniuerſalē ec-
cleſiā inſtruūt. Nō enī fuerūt miſſe ad aliq̄s
ꝑticulares eccleſias: ſicut ep̄le pauli. Uel vo
canť canonice. i. regulares: qꝛ fidē et mores
aſtruūt. Fuit martyr cum martyribꝫ. Nā de
epheſo duct⁹ eſt romā ligatus et ibi flagella-
tus ⁊ tonſus ante portā latinā miſſus fuit in
doliū feruētis olei: ꝓpter qḋ tāꝗꝫ de ipi⁹ mar-
tyrio feſtū facit eccleſia ſexta die maij: licꝫ de
dolio ſan⁹ exiuerit et illeſus. Et quāꝗꝫ mar-
tyriū morte ꝑficiať: nihilominꝰ volūtarie ex
ꝓmpto aīo iohānes ea ꝑtulit q̄ naturaliť ſo-
lent inferre mortē: a qua p̄ſeruatus fuit diui-
no miraculo. Preterea exiliū eſt mors quedā
ciuilis vt dicit Nico. de lira ſup. xx. ca. mat-
thei. Et vt legiť in eccleſiaſtica hiſtoria. Jo-
hannes fuit in pathmos inſulā relegatus et
metallo damnat⁹: vt ibi forſitan ſecreta mar
morū vel terrā foderet: aut alijs ſimilibꝫ deſer
uiret. vt ait Aymo ſup Apocalipſim. Ex aūt
vere fuerit martyr cōfirmari pt ex verbo xp̄i
matth. xx. ca. dicētis ad iacobū et iohannē.
Calicē quidē meum bibetis: vbi amaritudo
paſſionis deſignať. Fuit adhuc beatiſſimus
iohānes cū euāgeliſtis euangeliſta figurat⁹
in Ezechiele p aquilā: qm̄ ſicut aq̄la eſt cete-
ris auibꝫ acutioris viſus: ita ipſe in diuinis
maius lumē intellect⁹ accepit ꝗꝫ ceteri. Qua
re de ipſo Aug⁹. ait. Si altius intonuiſſet to
tus mund⁹ cū nō intellexiſſet. Et Grego. ſu-
per Ezechielē. Johannes p hoc ꝙ in p̄nci-
pio verbū: vidit etiā ſemetipm̄ tranſijt. Si
enī ſe nō tranſiſſet verbū in principio nō vi-
diſſet. Jpſe nāꝗꝫ ineffabilē illam verbi diuini
generationē expreſſit cū dixit. Jn principio
erat verbū. Que vero in eius euāgelio mirā-
da cōtineanť longū eſſet retexere. ideo illa in
hoc loco p̄termittimus tm̄ cōcludimus ꝙ io
hannis euangeliū alijs merito eſt p̄ferendū.
Jdeo Aug⁹. li. x. de ci. dei. c. xxix. ait. Initiū
ſancti euangelij cui nomē ſcḋm iohannē. qui-
dam platonicus ſicut a ſancto ſene ſimplicia
no: qui poſtea mediolanenſi eccleſie preſedit
epiſcopus; ſolebam⁹ audire aureis litteris

cōſcribendū: et per oēs eccleſias in locis emi
nentiſſimis ꝓponendū eſſe dicebat. Tercio
xp̄s oſtendit ſe diligere iohannē in recōmen
datione. dū enī pendebat in cruce ⁊ matrem
illā pijſſimā querelantē audiſſꝫ: inſpiceretꝗꝫ
meſtā et lachrymantē dixit illi. O mulier ec-
ce filius tuus. deinde diſcipulū iohannē eſt
allocutus. Ecce inq̄t mater tua. O ſingula-
re donū: de quo Ambro. ait. Auctor huma-
ni generis in cruce pendens pietatis officia
diuidebat. Perſecutionē ap̄lis: pacē diſcipu
lis: corpus iudeis: patri ſpiritū: virgini para
nyphū: latroni paradiſum: peccatoribꝫ infer
num: xp̄ianis penitentibꝫ veniā legauit. Et
Criſoſto. in ſermone de paſſione. Tu o iohā
nes ſancte ad hoc eligeris vt miniſtres ⁊ ob-
ſequaris marie ea dilectōe qua filius: ea obe-
dientia qua diſcipulus: ea ſubiectōe qua mi-
niſter et famulus: petro cōmendať eccleſia: ti
bi maria: illi tumultuoſa negocia: tibi pacifi
ce et quieta. Et petrus Damian⁹ in quodaꝫ
ſermone. Cōmiſerat dn̄s petro claues eccle-
ſie: delegauit iohāni cuſtodiā marie. Maria
mater xp̄i. eccleſia mater xp̄ianoꝝ dicit dn̄s
petro. Tibi dabo claues regni celoꝝ. Nun-
quid beata maria celū nō fuit in cuius vtero
tota diuinitatis plenitudo permanſit: Hic
archangelo gabrieli ad cuſtodiā matris dn̄i
ſocius eſt datus: vt et ille intactā virginē in-
uiſibiliter cuſtodiret: et iſte forinſecus fragi
litati feminee obedientie ſue miniſteriū exhi
beret. Quantoꝗꝫ familiarior cum matre ver
bi cōuerſatur: tanto vicinior verbo inueniť.
Et quoniā ab ipſa veritate marie dictus eſt fi
lius: quadam ſpeciali gratia frater eſt ſalua-
toris. hec ille.

Qualiter Johannes miraculis coruſca-
nit: et quid tenendū: an ſit mortuus: qui tm̄ in
celo eſt glorioſus. Capitulū. iij.

Terciū myſteriū ꝯtemplandū de amore
quo xp̄s iohannē dilexit: diciť cōcluſio
nis. Jn fine amor ille ieſu xp̄i cōcluſus ac ter
minatus eſt p̄cipue in tribus.
Primo in miraculoſa coruſcatione.
Scḋo in felici cōſummatione.
Tercio in ſupna glorificatione.
Primo quidē amor chriſti ad iohannē ex
hibitus cōcluſus fuit in miraculoſa coruſca
tione: ꝗꝫ plurimis enī ſignis et miraculis cla
ruit rome vt p̄dictū eſt poſit⁹ in dolio feruen
tis olei: diuino miraculo illeſus ſeruat⁹ ē: nō
tm̄ ꝓpterea non meruit coronā martyrij. Un̄
Aug⁹. in li. de nuptijs et ꝯcupiſcentia inq̄t.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Non impar meritũ eſt in iohanne qui nõ eſt
paſſus et i petro q̃ paſſionẽ ſuſtinuit: poſt oc
cíſionẽ Domitiani dñ ab inſula pathmos re
dijt ephesum. Druſianã deuotiſſimã dñam
q̃ mr̃ erat pauperum et iohãnis hoſpita: rep=
perit mortuã ⁊ in pheretro poſitã quã defere
bant vt ſepelirẽt. depoſito ꝓo pheretro dixit
illi. Dñs meus ieſus xp̃s ſuſcitet te druſiana
Surge et vade in domũ tuã ⁊ para mihi re=
fectionẽ. Statim illa ſurrexit ita vt ſibi vide
retur ꝙ de ſomno excitaſſet eã. Ibi Cratonẽ
phm ⁊ duos ditiſſimos iuuenes cõuertit ad
xp̃m viſo miraculo ꝙ gẽme q̃ ſparſe erant in
pulueres orãte ap̄lo fuerũt reintegrate. Ibi
iuuenẽ q̃ mortuꝰ efferebat: ad p̄ces matris ſu
ſcitauit a mortuis. Orante ap̄lo templũ dia=
ne a q̃ oẽs exierãt: corruit. et diane imago pe
nitus deſtructa fuit. Venenũ ſibi ꝓpinatum
ab Ariſtodemo idoloꝝ pontifice: qḋ ⁊ duos
bibẽtes prius extinxerat facto ſigno crucis
abſqꝫ aliq̃ nocumẽto bibit: illoſqꝫ mortuos
orõne ſua ⁊ tunica eius ab ariſtodemo ſuper
corpora poſita reuocauit ad vitã. Hec ⁊ alia
plurima fecit vt latius ſcribit in Eccleſiaſti=
ca hiſtoria. Etiã vt narrat Iſido. in li. de vi=
ta et obitu ſanctoꝝ. q̄re aſiã eccleſijs repleuit
et ꝓplos ad fidẽ xp̄i cõuertit. ¶ Scḋo amor
xp̄i erga iohannẽ ꝯcluſus fuit in felici ꝯſum
matõe. Dũ eni ſenuiſſet in opibꝫ bonis eſſet=
qꝫ annorũ nonagintanouẽ: anno vicꝫ impe=
rij Traiani ſecũdo: apparuit ei dñs dicens.
Veni dilecte mi ad me: qꝛ tp̄s eſt vt in menſa
mea cũ tuis fratribꝫ epuleris: dñica itaqꝫ ve=
niente die vniuerſus ꝓpl's cõuenit in eccleſia
q̃ fuerat ipſius nõie fabricata: q̃ a primo pul=
loꝝ cantu p̄dicauit: hortãs oẽs vt in fide eſ=
ſent ſtabiles et in mãdatis dei feruẽtes. Poſt
hec foueã quadratã iuxta altare fieri fecit et
terrã extra eccleſiã iactari: deſcendẽſqꝫ in foue
am expanſis ad deũ manibꝫ dixit. Inuitatꝰ
ad ꝯuiuiũ tuũ dñe ieſu: ecce venio grãs agẽs
qꝛ dignatus es me ad tuas epulas inuitare.
Cũ orationẽ finiſſet tanta lux ſup eũ emicuit
vt nullus in eũ reſpicere potuit. Recedente
aũt lumine nil aliud inuentũ eſt niſi manna
Ex quo pleriqꝫ dubitare ſolẽt vtrũ iohãnes
fuit mortuus. Et quidã dicũt ꝙ nõ. ſꝫ ꝙ trãſ
latus fuerit ſimul cũ aĩa et corꝑe ad empirre
um celũ et gloriã beatoꝝ. ſicut etiã ſi nõ pec=
caſſet adã fuiſſent abſqꝫ morte trãſlati hoĩes
cũ aĩa ſil' et corꝑe ad celeſtẽ illã patriã. Sed
hec opinio ideo videt ſtare nõ poſſe: qꝛ xp̄us
adhuc virginẽ a lege mortis excipere noluit
cũ ſtatutũ ſit hoĩbꝫ ſemel mori. Alij vero opi
nantur ipm in paradiſum terreſtrẽ tranſlatũ
eſſe. Ac vero antixp̄i inde educet et fideles
cõfirmans ac eis p̄dicãs ab ipo antixp̄o oc=
cidetur. Vñ Theophilꝰ dicit. Xp̄s nõ nega=
uit iohannẽ moriturũ. Nã quicq̃d ortũ mo=
ritur. Sꝫ dixit: volo eũ manere vſqꝫ ad fineꝫ
mũdi: et tũc ꝑ me martyriũ patiet. Nõnulli
vero tenẽt eũ eſſe defunctũ et aĩam eius cũ ce
teris ap̄lis in celeſtibꝫ regniſ gaudere cũ xp̄o
Corpus vero eius in loco quidẽ hoĩbꝫ igno
to: deo aũt cognito reſeruari. Sicut de moi=
ſi corꝑe credendũ eſt. Põt quidẽ deꝰ in aliq̃
ſibi noto loco nobis aũt ignoto: aut ꝑ ange=
loꝝ miniſteriũ: aut ꝑ aliũ modũ corꝑi dilecti
ſui exhibere honorẽ ꝓut decet tñ ſuũ dilectũ
hr̃e. Quare aũt diuina ꝓuidẽtia corpꝰ dile=
cti ſui iudicauerit occultandũ: nõ ẽ nobis diſ
cutiẽdũ ſꝫ inter diuina ſecreta ꝯnumerandũ
Sunt et alij q̃ dicũt ipm adhuc viuere ⁊ dor
mire latẽter ſub terra. Ad qḋ mouent tripli
ci rõne. Primo qꝛ xp̄s dixit de ipo. ſic eũ vo
lo manere donec veniã. Ex quo exijt ſermo
inter frẽs ꝙ diſcipulꝰ ille nõ morit. Scḋo
aiunt iſti ꝙ eſt ſil'e de moiſe q̃ viuit ſub terra:
Tũ qꝛ ſepulcrũ eiꝰ nõ inuenit. tũ qꝛ in trãſfi=
guratõe xp̄i cũ helia q̃ mortuuſ nõ eſt viuus
apparuit. Tercio ſuã opinionẽ roborãt qꝛ in
ſepulcro iohãnis mãna ſcaturire videtur ad
modũ arenule ſicut in fontibꝫ fieri cõſueuit
qḋ euenire aſſerũt flatu et anhelitu dormien
tis. Sed iſta ſic opinantibꝫ obuiat Augꝰ. di
cens. cur xp̄s eius diſcipulo quẽ p̄ ceteris ꝑ
magno munere dilexit: tã longũ donauit ſo
mnũ cũ beatũ petrũ ꝑ ingentis martyrij glo
riam onere carnis abſorbuerit. Ad verbum
aũt xp̄i ſic eũ volo manere dicit ꝙ intelligen
dum eſt qꝛ iohannes nõ debebat ſequi xp̄m
moriendo morte violenta. Ideo cũ dixiſſet
petro ſequere me. ſ. ꝑ martyriũ ad me veniẽs
Petrus interrogauit xp̄m de iohãne hic au
tem quid. At ieſus dixit. Quid ad te: tu me
ſequere. Iſtũ ſic volo manere donec veniã:
nõ ad iudiciũ: ſed ad aĩaꝫ eiꝰ de corꝑe educen
dam. Vñ in euangelio ſcribit nõ dixit ieſus
nõ morit. De moiſe falſum eſt ꝙ viuat. Nã
Deutro. vlti. ca. ſcribitur. Mortuus eſt moi
ſes ſeruus dñi in terra moab iubente deo et
ſepeliuit eũ in valle terre moab cõtra fogor:
et nõ cognouit homo ſepulcrũ eius vſqꝫ in
preſentẽ diẽ. Moiſes centũ viginti annorũ
erat qñ mortuus eſt: nõ caligauit oculus eiꝰ
nec dentes illius moti ſunt. Fleueruntqꝫ eũ
filij iſrael in campeſtribꝫ moab triginta die=
bus. Et Ioſue ca. i. ſcriptuꝫ eſt. Factũ eſt vt
poſt mortẽ Moiſi ſerui dei loqueret dñs ad
Ioſue filiũ Nun miniſtrũ moiſi ⁊ diceret ei.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Moiſes ſeruus meus mortuus eſt: ſurge et
tranſi iordanē iſtū tu ⁊ oīs pplˢ ⁊c̄. Qualiter
aūt apparuit in transfiguratōe xp̄i: dixim⁹ ple
ne in ſermone de ipa transfiguratōe: et quare
ſepulcrū eius abſconditū fuit ſcripſi in ſer=
mone de blaſphemia in q̄dragesimali noſtro
ne. ſ. iudei circa corpus eius idolatriā exerce
rent. De māna ibi ſcaturiente dicit Aug⁹. ꝙ
p̄t eſſe a deo vt mors Johānis ſic p̄cioſa cō=
mendet̄. Tenet itaq; Aug⁹. ꝙ iohannes ſit
mortuus et aīa ei⁹ a ſuo corpe ſepata. Idē vi
detur ſentire Hiero. q̄ in plogo in Johannē
ait. Hic eſt iohānes q̄ ſciēs ſupueniſſe diē re
ceſſus ſui: cōuocatis diſcipulis ſuis in ephe=
ſo p multa ſignoꝝ expimenta pmens xp̄m:
deſcēdit in defoſſum ſepulture ſue locū: facta
q; orōne poſitus eſt ad p̄res ſuos tā extrane=
us a dolore mortis q̄ȝ a corruptōe carnis in
uenit̄ alienus. Et ſi q̄s obſtaret ꝙ in his ver
bis Hiero. dicit iohannē extraneū a dolore
mortis: ergo videt̄ ꝙ nō ſit mortuus. Rn̄de=
mus ꝙ nō ita ſonāt verba Hieronymi. Nā
in plogo in apocalipſim idē ita ſcribit. Hic
eſt iohannes q̄ ſciēs ſupueniſſe ſibi diē egreſ
ſionis de corpe: cōuocatis in epheſo diſcipu
lis deſcendit in defoſſum ſepulture ſue locū
orōneq; cōpleta reddidit ſpiritū tā a dolore:
mortis factus extrane⁹ q̄ȝ a corruptōe carnis
noſcit̄ alienus. Dicit ḡ ꝙ ſciuit ſuperueniſſe
diē egreſſionis de corpe: et ꝙ reddidit ſpiritū
p q̄ verba expſſe fatet̄ illū eſſe mortuū. Ideo
cū aſſerit eum factū extraneū a dolore mor=
tis: denotat ꝙ in ſepatione aīe a ſuo corpore
nullū ſenſit dolorē. Inſup et ꝙ eius corpus
ſit ab incineratōe p̄ſeruatū vel abſconditum
incorruptū vſq; in diē iudicij. Vel vt magis
pie credere poſſum⁹ iterū aīe reunitū atq; de
latū ad celuȝ empirreū vbi cū xp̄o et virgine
m̄re glorioſa tā aīe q̄ȝ corpis gaudet. ¶ Ter=
cio amor xp̄i ad iohannē cōcluſus fuit in ſu=
perna glorificatōne. Sicut enī magnū fecit
eū meritis in eccleſia militāte: ita magnifica
uit eū in beata gloria. Sȝ qꝛ illius menſurā
inueſtigare nō poſſumus tm̄ id cōſiderem⁹
ꝙ beatiſſimi Johannis gloria p̄eminet ma=
gnitudini et potētie quorumcūq; regū ⁊ im
peratoꝝ hui⁹ mūdi: qm̄ iohānes in eternum
viuit glorioſus cū xp̄o: illorū vero memoria
perijt cū ſonitu. Quidnā ampli⁹ de diuitijs
de delitijs: de magnificētijs: de pompa: de fa
mulatu: de fama: de p̄ſtantia illoꝝ impatoꝝ
q̄ tpe Johānis euāgeliſte clariſſimi fuerūt in
orbe. O infelix humana cōditio. O labilis
hūane vite decurſus. Impauit tyberi⁹ poſt
octauianū annis vigintitrib⁹; q̄ regnāte an=
no vt puto quintodecimo ſui imperij: iohā=
nes factus eſt apl̄s xp̄i: et nihilominus mor
tuus eſt. Gayus galligula poſt ipm impauit
annis fere q̄ttuor et mortuus eſt. Claudius
ſucceſſit huic ⁊ cū imperaſſet annis fere quat
tuordecim: mortu⁹ ē veneno extinct⁹ fraude
vxoris. Nero ſumpſit impiū regnauitq; an
nis tredecim: mēſib⁹ octo: ⁊ ſeipm interficiēs
mortu⁹ eſt. Galba illi ſucceſſit et dū imperaſ
ſet menſib⁹ ſeptē ab Ottone occiſus mortu⁹
eſt. Otto inuaſit imperiū ⁊ metu vitellij ſe oc
cidens mortuuſ eſt. Vitellius imparevolēs
a militib⁹ veſpaſiani pugnādo occiſus eſt.
Fuitq; imperiū. Galbe Ottonis et Vitellij
circiter menſes decē et octo et ſicut p̄dictū eſt
mortui ſūt. Veſpaſian⁹ in imperiū ſublima=
tus cū imperaſſet annis decē mortu⁹ eſt. Ti=
tus filius eius impauit annis duob⁹ ⁊ mor
tuus eſt. Domitian⁹ frater Titi impauit an
nis quindecim: mēſib⁹ quinq;: qui edifica=
uit templū Pantheon. et iohannē in doliū
feruētis olei iuſſit poni. Anno xp̄i nonageſi
moſexto: tandē a ſuis cubicularijs occiſus ē
Nerua ſecut⁹ eſt q̄ impauit anno vno: mēſi=
bus q̄ttuor et mortuus eſt. Traianus impe
riū ſuſcepit et cū regnaſſet annis decē ⁊ nouē
et mēſib⁹ ſex mortuus eſt. Quid ex his remā
ſit niſi cineres ⁊ vermes. At iohānes vſq; ad
ſecundū Traiani annum impauit vicijs vt
ab eo diſcederēt regnauit in decore virtutū:
ſeruauit p̄cepta ſui dilecti magiſtri: ɔtempſit
mundū ſpreuit terrena: tpalia q̄q; deiecit: tu=
lit patiēter aduerſa. Et tandē ī ſenectute bo=
na migrauit ad celos. Ibi nunc fruit̄ eterna
pace. Ibi exultat cū angelis ſanctꝭ. Ibi poſ
ſidet oē bonū eiuſq; memoria facta eſt ſempi
terna. Ibi deniq; p ſuis deuotis interpella=
re nō ceſſat. Quē deprecemur oēs vt p nobiſ
intercedat apud xp̄m dn̄m oīm et ſuam beni
gniſſimā matrē q̄tenus in hoc ſeculo digni
efficiamur gr̄a dei. et in futuro beatitudinē
illā poſſideam⁹ q̄ eſt ipe deus: qui viuit et re
gnat in ſecula ſeculoꝝ. Amen.

¶ Sermo trigeſimuſſext⁹ de ſancto Jacobo maiore, filio zebedei ⁊ f̄re Johānis euāgeliſte

Vidit alios duos
fratres Jacobū Zebedei et Johā=
nem fratrē ei⁹ in naui cū zebedeo
patre eoꝝ reficiētes rhetia ſua et vocauit eos
Scribunt̄ hec verba originaliter matt. iiij.
ca. In toto terrarū orbe beatiſſim⁹ apl̄s Ja=
cobus colit̄ a cunctis fidelib⁹ deuotōe feruē
tiſſima: qm̄ ſicut meritis apud dn̄m magn⁹
inuentus eſt: ita eius patrociniū expoſcētib⁹

109

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf